

I nu nu vi alle svær: lude af den storste
 Urolighed for at hore puden af den kaldele Diom
 Gafoten som faalmigt undvorfurud os den blun
 Paande juft der for den Ulykkelige overranget
 i en harn alaynde for floordet. jeg syntes at alle
 verduligum an for ^{jaa} Doflet og jeg lagde til, at jeg
 aldrig Lunde aghadem flegi, som jeg gjorn gjilde,
 rfordre jeg kendte at man huggen faar fende fende for
 yaa dydenes kam, da man alle vidt, jaa hunde. meg
 tilbaga. jeg vinderen vil lalle dyren. I nu nu Anon
 Monning som den magt den ledfig, og vil over den
 faldigt tal og gorn den vil gjylde. In dyden lide
 vil manfkalig fjeve. der som de londe f dalude,
 Deoar de maatte al man i daveraglyse. Timor Lam

x tenke

nu Baren er bade
 and nu anden.

Baren

at Baren

fager

Jaren

Maal

Maal

blige Guld

Tols

Landmannen

den maffing

fjer

kelundatgjorn end at uue fone ut indgroul i loa
 Barfurebane. De for aldrig vafte fpat det var at
 madfara agt hjoelers fofelfer. Ditt blunet alled
 fover lal fin angn Dkam i Bagjendelfen af Om
 vundelfen falden man og vunderam.
 Jvordkan fvorlides lan va figa dnu. at dnuiga uter
 ut ansvord de fien i daveraglyse Timor
 Dufplanter ut ut ord som i fag
 Jals vafteholder ut fteut faldet Bagrab.
 Maal det gjendes de beft dargan; et man
 dan legge lerdagflun for eller bag til
 londe Raabardum forffogentel Guld Guld Bjeld
 in Bjeld Bjeldt Bjeldan Lort ut Lortet
 disse dyffe fave alle fove Bagjendelfer
 Bagflatter Dufplanter fave de fudelfer
 i fudellatid; me maling den baren
 Landmannen Landmannen Landmannen Ljovon
 den maffing man lagn dom baren ut Lagg King

